

РЕШЕНИЕ

№ 5569

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря МАГДАЛЕНА ИВ. РАНГЕЛОВА
като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело №
20231110152657 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявени на **20.09.2023 г.**
от К. В. В. против Б КТЕ искове: -по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - за установяване
незаконност и отмяна на прекратяване, извършено със Заповед № ОТ0С-
Н008/**21.09.2022 г.**; -по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ - за обезщетение
в размер на 6000 лв. бруто за оставане без работа в 6-месечен период - от
21.09.2022 г. до 21.03.2023 г. , ведно със законната лихва, считано от датата на
исковата молба до окончателното изплащане.

Прекратяването се счита за незаконосъобразно, като се твърди
нарушено задължение за предварителна закрила по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ, тъй
като ищецът е ползвал отпуск за временна нетрудоспособност както към
момента на издаването, както и към момента на връчването на заповедта за
прекратяване. Ищецът твърди, че е получил заповедта чрез съпругата си, тъй
като по това време се е намирал в болнично заведение, както и впоследствие
на дата 30.09.22 г.

От страна на ответника исковете се оспорват с възражение за
погасяване по давност на главния иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Твърди, че
предварителната закрила по чл. 333 КТ не е нарушена, тъй като
ответникът[1]работодател не е бил уведомен от ищеца за започнато ползване
на отпуска по болест, разрешен му от 30.09.2022 г., а към момента на издаване
на заповедта за уволнение ищецът не е бил постъпил в болнично заведение.

**Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства,
намира от фактическа и правна страна следното:**

Между страните не се спори и се установява сключен между страните
трудов договор № 1398/25.05.2010 г. (л. 39 от делото), по който ищецът е
работил при ответника на **длъжност** „специалист“ в отдел „Растителна

защита“ при Областна дирекция по безопасност на храните-Хасково през 2022 г. на изпитателен срок в полза на работодателя.

Относно възражението на ответника за погасяване по давност на иска за незаконосъобразност на уволнението:

Съгласно чл. 358, ал. 1 КТ, исковите по трудови спорове се предявяват в следните срокове: 1. **едномесечен** - по спорове за ограничена имуществена отговорност на работника или служителя, за отмяна на дисциплинарно наказание "забележка" и в случаите по [чл. 357, ал. 2](#);

2. (изм. - ДВ, бр. 25 от 2001 г.) **2-месечен** - по спорове за отмяна на дисциплинарно наказание "предупреждение за уволнение", изменение на мястото и характера на работата и **прекратяване на трудовото правоотношение**;

3. 3-годишен - по всички останали трудови спорове.

Приложима в настоящия случай е нормата на чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ, която урежда хипотезата на прекратяване на трудовия договор, какъвто е настоящия случай. С оглед възражението на ответника следва, че подлежи на проверка дали искът е предявен в 2-месечния срок.

Съгласно чл. 358, ал. 2 КТ, за хипотезите на прекратяване на трудов договор, срокът започва да тече от деня на прекратяването;

Като се има предвид, че съгласно чл. 335, ал. 2 вр. ал. 1 КТ, **вън от случая на прекратяване с предизвестие, трудовият договор се счита прекратен от момента на получаване на писменото изявление за прекратяването**, то следва, че за ден на прекратяването на трудовото правоотношение следва да се приеме датата, **на която ищецът е получил заповедта за уволнение**. Следва, че на проверка подлежи дали предявеният иск за незаконосъобразност на уволнението е предявен в 2-месечния срок, считано от получаването или узнаването на заповедта от страна на ищеца.

Според ответника, издадената на 21.09.2022 г. Заповед № 0Т0С-Н008/21.09.2022 г., с която е прекратил трудовия договор на ищеца, е връчена на ищеца по пощата.

Според твърденията в исковата молба ищецът е „получил Заповед № 0Т0С-Н008/21.09.2022 г. по пощата чрез куриерска фирма „Еконт“ и чрез съпругата си, тъй като по това време се е намирал в болнично заведение и не е имал възможност да се яви за лично получаване на документа“ Същото се случва на 30.09.2022г. “ /стр.2 от исковата молба/. От така направените в исковата молба изявления следва, че ищецът твърди получена чрез съпругата му заповед за уволнение с куриерски пратки, най-първата от които е била получена чрез съпругата преди 30.09.2022 г. Следва да се приеме, че по същество ищецът счита за недействително от правна страна получаването на заповед за уволнение: 1/ което не е лично от служителя; и/или 2/ е през време на ползван отпуск.

По въпроса, необходимо ли е лично връчване на заповедта за

уволнение в случаите, когато тя е изпратена по пощата, е налице задължителна за съобразяване съдебна практика по чл. 290 ГПК на ВКС.

Така напр. с решение № 283 от 6.04.2010 г. по гр.д. № 507/2009 г. на III г.о. е прието, че за да е осъществено надлежно връчване по пощата не е необходимо то да е извършено лично на получателя. Редовно е и всяко друго връчване, което е допустимо съобразно общите правила, уредени в чл.46 и чл.47, във вр. с чл.41, ал.3 ГПК /отм./, сега чл.42 и чл.44 ГПК, както и съобразно специалния закон – чл.36 от Закона за пощенските услуги. Действително, от страна на ответника не са представени доказателства за датата, на която е била връчване на ищеца куриерската пратка със заповедта за прекратяване.

В случая от страна на ответника работодател се представя обратна разписка, видно от която пратката е получена за адресата служител на дата 21.09.2022 г., което съвпада с твърдението в исковата молба, че преди 30.09.2022 г. е първото връчване на заповедта чрез куриер, когато пратката е била получена от съпругата ищеца. Поради това и тъй като се изясни, че не е необходимо заповедта за прекратяване да бъде получена лично от служителя, като в случая получаването е чрез съпругата, която се явява лице от „домашните“, съдът намира, че ищецът служител редовно е получил на 21.09.22 г. Заповед № 0Т0С-Н008/21.09.2022 г. за прекратяване на трудовия договор, при което 2-месечният давностен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 КТ се явява изтекъл към датата 20.09.2023 г., когато е подадена настоящата искова молба. Следва, че предявеният главен иск по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - за установяване незаконност и отмяна на прекратяване, извършено със Заповед № 0Т0С-Н008/21.09.2022 г., подлежи на отхвърляне като погасен по давност, от което пряко следва извод за неоснователност и иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ - за обезщетение в размер на 6000 лв. бруто за оставане без работа в 6-месечен период - от 21.09.2022 г. до 21.03.2023 г.

Така направеният извод не се променя с оглед оплакването на ищеца за нарушена предварителна закрила по чл. 333, ал. 1, т. 4 КТ /при твърдения, че ищецът е ползвал отпуск за временна нетрудоспособност както към момента на издаването, както и към момента на връчването на заповедта за прекратяване/ тъй като това е материално правно възражение /за разлика от процесуалното възражение за погасяване на иска по давност/ срещу уволнението, което подлежи на разглеждане, ако искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ бе предявен в срок.

Ответникът има право на разноски, но такива не му се присъждат, тъй като няма заявено искане.

Обявената в съдебно заседание дата на постановяване на решението не е спазена, поради което срокът за въззивно обжалване тече от датата на получаване на препис от решението.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от К. В. В. с ЕГН ***** против Б КТЕ Към Министерство на земеделието ишове: по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - за установяване незаконност и отмяна на прекратяване, извършено със Заповед № ОТ0С-Н008/21.09.2022 г.; по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл.225, ал.1 КТ - за обезщетение в размер на 6000 лв. бруто за оставане без работа в 6-месечен период - от 21.09.2022 г. до 21.03.2023 г. , ведно със законната лихва, считано от датата на ишовата молба до окончателното изплащане.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____